

SUIKKANEN ASKO, LINNAMÄKI RITVA, MARTTI SIRPA (2002).

Palkkatyön tulevaisuus ja koulutus

Korkeasti koulutettujen työmarkkina-asema on perinteisesti ollut vahvempi kuin alhaisemman koulutuksen omaavien. Enää korkeakaan koulutus ei kuitenkaan takaa pysyvää työsuhdetta eikä vakaata työmarkkina-asemaa. Palkkatyöhön osallistuminen on entistä voimakkaammin alkanut eriytyä koulutustason mukaan, eikä enää voida puhua ”jokamiehen työmarkkinoista”. Artikkelissa tarkastellaan empiirisen tutkimuksen tuottaman tiedon valossa koulutuksen ja työmarkkinoiden välisen suhteen keskeisiä trendejä. Epävakaa työllisyys koskee yhä suurempaa osaa palkkatyötä tekevästä ja täystyöllisyyden saavuttaminen näyttäisi olevan entistä vaikeampaa. Työsuhteen pysyvyydessä ja työmarkkina-asemassa on tapahtunut eriytymistä, valikoitumista ja yksilöllistymistä. Keskeisin selittäjä on koulutustaso. Kohtalaisen hyvä työmarkkina-asema edellyttää jo vähintään ylemmän keskiasteen tutkinnon suorittamista sekä jatkuvaa valmiutta kouluttautua sekä elinikäisen oppimisen periaatteen sisäistämistä. Epävakaa työllisyys ja vailla perusasteen jälkeistä tutkintoa olevien kasvanut riski pitkittyvään työttömyyteen merkitsevät yhteiskuntapolitiikassa sitä, että yksin korjaava politiikka ei enää riitä. Tarvitaan painopisteen siirtämistä aktivoivaan, uusia mahdollisuuksia avaavaan politiikkaan.

SUIKKANEN ASKO, LINNAMÄKI RITVA, MARTTI SIRPA (2002).

The Future of Salaried Work and Education

Even a high-level of education guarantees no longer permanent employment or a stable position in the labor market. Participation in salaried work has begun to differentiate ever more pronouncedly according to educational level, and we can no longer talk about an “everyman’s labor market.” Using data from empirical studies, the authors examine key trends in the relationship between education and the labor market. Unstable employment affects an increasing proportion of salaried workers, and it seems to be increasingly difficult for society to reach full employment. In terms of employment stability and labor market status, there has been differentiation, selection and individualization. A relatively good position in the labor market already requires at least an upper secondary-level education as well as the continuous willingness to educate oneself and adopt the principle of lifelong education. Unstable employment and the growing risk of those with only a basic level of education facing prolonged unemployment mean that in social policy mere corrective measures are no longer sufficient. We need a shift in emphasis towards activating policies which open new opportunities and pathways.